Dosarul 4-17*****/2024,
4-24079879-124-19072024

H O T Ă R Â R E
î n n u m e l e L e g i i

09 septembrie 2024 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefierul Ana-Maria Munteanu
Cu participarea:
Reprezentantului contestatarului, avocatul Ion Briceac
Agentului constatator Ghenadie Ciupercă

examinând în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională intentată în privinţa SC „I***** SRL, care se învinuieşte de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 179 Cod contravenţional,

c o n s t a t ă

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție PMC 01 *****din 12 iulie 2024, agentul constatator Ghenadie Ciupercă, specialist principal Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău a stabilit că în martie 2024, în mun. Chișinău str. ***** SC „I***** SRL execută lucrări de construcție, ridicarea unui bloc locativ pe un lot de pământ cu nr. cadastral *****, fără a efectua coordonările respective cu serviciile obligatorii. Derogările constatae coontravin prevederilor art. 20, 21 si 101 Codul funciar, art. 179 din Codul contravențional, Legea 163 din 09.07.2010, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 179 Cod contravenţional.

La 18.07.2024, în conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravenţional, cauza contravenţională, pornită în privinţa SC „I***** SRL, a fost înregistrată în instanţa de judecată pentru examinare conform competenței, fiind repartizată judecătorului Silvia Slobodzean.

Agentul constatator în ședința instanței de judecată a susținut procesul-verbal contravențional și a solicitat recunoașterea SC „I***** SRL vinovată de comiterea contravenției prevăzută la art. 179 Cod contravențional și aplicarea pedepsei în limitele sancțiunii prevăzută la norma indicată.

În ședința instanței de judecată reprezentantul SC „I***** SRL a indicat că la 18.01.2024, SC „I***** SRL a cumpărat de la SRL ”*****p” terenul cu numărul cadastral ***** situat în mun. Chișinău str. Nicolae *****, împreună cu blocul locativ cu nr. cadastral ***** și încăperile din acest bloc, ce constituie bunuri imobile viitoare. Astfel, achiziţia vizează un bloc locativ aflat în construcţie, pe care creditorii firmei falimentare - SC „*****P" SRL, au decis să-l vândă, din cauza dificultăţilor financiare ale acestei companii şi a imposibilităţii de a continua lucrările. SC „I***** SRL a achiziţionat acest obiectiv aflat în construcţie, pentru al finaliza şi pentru a realiza

activitatea sa antreprenorială.

Conform contractului indicat, vânzătorul a transmis către SC „I***** SRL, pe lângă dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, drepturile ce reies din Autorizația de construire nr. ***** din 21.*****.2014 și alte acte permisive și tehnice, inclusiv și documentația de proiect nr. 01/12/2014. Lucrările de construcție executate de SC „I***** SRL sunt legale și se bazează pe autorizația de construire nr. ***** din 21.*****.2014, care este valabilă până la momentul de față, or SRL ”*****p” SRL a început lucrările de construire în 2014 și care continue până la moment, în baza documentației de proiect autorizată. A solicitat anularea procesului-verbal seria PMC01 *****din 12.07.2024 emis de specialistul principal a Secției Urbanism și Arhitectură a Preturii Centru, mun. Chișinău, Ghenadie Ciupercă, cu încetarea procesului contravențional în privința SC „I***** SRL din lipsa faptului contravenției, precum și din motivul neconsemnării în procesul-verbal al datelor și faptelor indicate la art. 443 Cod contravențional

Examinând procesul-verbal cu privire la contravenţie şi materialele din dosarul contravenţional, instanţa de judecată constată următoarele.

În conformitate cu art. 462 alin. (5) Cod contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În conformitate cu art. 458 Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție numărul PMC 01 *****din 12 iulie 2024, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale au fost respectate.

Instanţa de judecată menţionează că în conformitate cu art. 381 alin. (2) Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin. (4), autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăţilor persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanţie rezidă din art. 6 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale - dreptul a un proces echitabil, precum şi din art. 378 alin. (1) Codcontravenţional care stabilește că în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Întru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte

dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzutăde art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie cuprinde elementele esenţiale pentru validitateasa prevăzute de art. 443 şi art. 445 Cod contravenţional și respinge argumentul reprezentantului contestatarului, or originalul procesului-verbal contravențional conține data și ora întocmirii lui.

În urma studiului materialelor cauzei contravenţionale în sensul constatării existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 458 Cod contravenţional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Conform art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Raportând normele legale citate la circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată constatat că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susţinerea învinuirii aduse SC „I***** SRL în temeiul art. 179 Codcontravenţional.

La data de 12 iulie 2024, agentul constatator Ghenadie Ciupercă, specialist principal Pretura sectorului Centru, municipiul Chișinău a stabilit că în martie 2024 în mun. Chișinău str. ***** SC „I***** SRL execută lucrări de construcție, ridicarea unui bloc locativ pe un lot de pământ cu nr. cadastral *****, fără a efectua coordonările respective cu serviciile obligatorii. Derogările constatae coontravin prevederilor art. 20, 21 si 101 Codul funciar, art. 179 din Codul contravențional, Legea 163 din 09.07.2010, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 179 Cod contravenţional.

Instanţa de judecată constată că agentul constatator a imputat SC „I***** SRL comiterea contravenţiei prevăzute de art. 179 Cod contravenţiona, după indicii calificativi: executarea construcţiilor de orice categorie, a lucrărilor de modificare,reamenajare, consolidare şi reparaţie capitală a clădirilor şi edificiilor, indiferent de tipul de proprietate şi de destinaţie, fără autorizaţie de construcţie, eliberată în modul stabilit.

Conform art. 2 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii nr. 163 din 09 iulie 2010, prin autorizaţie de construire se înţelege actul eliberat de către emitent, prin care se autorizează executarea lucrărilor de construcţie în temeiul şi cu respectarea certificatului

de urbanism pentru proiectare şi a documentaţiei de proiect elaborate şi verificate.

Conform art. 12 alin. (1) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii nr. 163 din 09 iulie 2010, autorizaţia de construire (anexa nr. 3) se emite de către primarul unităţii administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarului, în baza cererii deținătorului dreptului de superficie asupra terenului, cu acordul scris al proprietarului terenului, iar în cazul reţelelor inginereşti şi de comunicaţii electronice şi al elementelor de infrastructură asociată acestor reţele – în baza cererii investitorului/beneficiarului sau a furnizorului de reţele publice de comunicaţii electronice (anexa nr. 3^1), în care se indică locul amplasării imobilului/terenului, în cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia.

Conform art. 13 (1) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii nr. 163 din 09 iulie 2010, autorizaţia de construire va cuprinde date privind:

a) locul amplasării imobilului/terenului;

b) condiţiile speciale de executare a lucrărilor de construcţie;

c) instituţia de proiectare;

d) termenul de începere a lucrărilor de construcţie;

e) durata executării lucrărilor de construcţie.

(2) Emitentul autorizaţiei de construire poate pune condiţii speciale pentru perioada executării lucrărilor autorizate, ce ţin de:

a) utilizarea domeniului public (accese în zona şantierului, închideri de drumuri publice, ocupări temporare de spaţii publice, devieri ale circulaţiei auto şi/sau pietonale, executare a unor drumuri provizorii, instalare a unor elemente de publicitate);

b) protecţia proprietăţilor din vecinătate;

c) protecţia mediului.

d) obligativitatea monitorizării şi supravegherii arheologice a lucrărilor de excavare .

Conform art. 15 al Legii nr. 163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, 1) Emitentul autorizaţiei de construire stabileşte termenul de începere a lucrărilor de construcţie de până Ia 6 luni din data eliberării acesteia.

(4) în cazul schimbării proprietarului, autorizaţia de construire rămâne valabilă, cu toate drepturile si obligaţiile ce decurg din ea. fără modificarea obiectului autorizaţiei.

(6) în cazul în care lucrările încep în termenul stabilit conform alin. (1) si (3). autorizaţia de construire se consideră valabilă pentru toată durata executării lucrărilor."

Instanța de judecată constată că la materialele cauzei contravenţionale sânt anexate6 poze din care se vede efectuarea lucrărilor de construire pe un teren. Alte probe certe și concludente în suportul învinuirii aduse la actele cauzei contravenționale nu a fost anexate.

Totodată, contestatarul a prezentat în instanța de judecată certificatul de urbanism pentru proiectare nr. ***** din 02.02.2012; autorizaţia de construire nr. ***** din 21.*****.2014; declaraţia SC„*****GRUP" SRL din 19 mai 2014, privind începerea lucrărilor; extras din cartea tehnică a Blocului locativ în construcţie; contract de vânzare-cumpărare din ***** indicând că acestea au fost anexate la contestație și prezentate agentului constatator.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului- verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționali sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcționarul abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, către instanța de judecată sau către un alt organ, spre

soluționare.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Astfel, în temeiul art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanţa notează faptul că legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind obligatorie întrunirea cumulativă a două condiții: constatările personale a agentului constatator și probele acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile contravenționale nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005),Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecată îi revine, în primul rând, organului constatator.

Agentul constatator a expediat în adresa instanței cauza contravențională în privința SC „I***** SRL pentru examinare invocând că fapta contravențională constatată se demonstrează prin probele administrate şi atașate la cauza contravențională. Drept urmare, recomandă instanței judecătorești să i se aplice făptuitoarei o sancțiune în corespundere cu prevederile art. 179 Codul contravențional.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

Instanţa de judecată a constatat că în susţinerea învinuirii aduse de către agentul constatator au fost prezentate următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție; proces-verbal de cercetare la fața locului; proces-verbal de audiere a contravenientului; Sesizarea ***** nr. 1-*****/1-2900 din 21.05.2024;petiția nr. 3-*****/1-1563 din 24.05.2024; 6 poze foto prin care se identifică lucrări de construire.

Conform art. 5 alin. (1)-(2) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sânt interzise.

În conformitate cu art. 425 alin. (1), (2), (4) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de

percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Cu referire la prevederile enunțate instanța de judecată reține că agentul constatator a eșuat în vederea confirmării prin probe pertinente și concludente învinuirea adusă SC „I***** SRL de comiterea contravenției prevăzută de art. 179 Cod contravențional.

În acest sens, instanța de judecată reține că de către agentul constatator nu au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea elucidării circumstanțelor cauzei și stabilirii adevărului.

Instanța de judecată menționează că este de o importanță majoră ca specialiștii și organele competente să discearnă care este diferența dintre realitate şi crearea unor aparențe pentru a înțelege situația şi pentru descoperirea adevărului prin atitudine imparțială şi profesionistă.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 din Codul contravențional, instanța de judecată menționează că concluziile privind tragerea persoanei la răspundere contravențională nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile Codului contravențional se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

Prin urmare, procesul-verbal de constatare trebuie să aibă la baza întocmirii mijloace de probă temeinice în ceea ce privește vinovăția făptuitorului în săvârșireafaptei incriminate.

În speță, înscrisurile anexate la materialul contravențional nu pot fi apreciate drept probe suficiente în vederea constatării caracterului ilegal a acțiunilor SC „I***** SRL în sensul învinuirii aduse. Instanța reține că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt redate în procesul-verbal de contravenție încheiat de către agentul constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea acesteia acționează principiul „*in dubio pro reo*”.

Faţă de cele menționate, instanța constată că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită făptuitorului, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanța de judecată reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul „*in dubio pro reo*” este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive,complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin.(3) Cod contravenţional și, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitate de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Instanța de judecată atenționează că nu este competentă să investigheze fapta

contravențională, nefiind în drept să-și asume responsabilitățile organului constatator sau de investigații în vederea administrării unor probe în scopul constatării faptei contravenționale, competența instanței limitându-se doar la examinarea completă și obiectivă a tuturor probelor atât de învinuire, cât și celor de dezvinovățire, și anume, a celor deja administrate și propuse instanței de către participanții la proces în vederea stabilirii adevărului.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la articolele 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Ținând cont de circumstanțele constatate instanța de judecată concluzionează asupra încetării procesului contravențional pornit în privința SC „I***** SRL, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile articolelor 448, 461, 462 alin. (5) lit. a) Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa SC „I***** SRL în baza art. 179 Cod contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), cu sediul pe bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, 200.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Silvia Slobodzean**

Copia corespunde cu originalul
judecătorul **Silvia Slobodzean**